

„Eul van al individului ar trebui să fie dizolvat. Căci numai prin eliminarea integrală a acestuia se poate revela principiul ascuns și profund: Adevărul.”

- Constantin Brâncuși

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XIV

Numărul 766
25 febr. - 3 martie 2026

Pentru că era nevoie de un următor mare agresor...

Cezar Adonis
Mihalache

Pentru că doar un următor mare război putea șterge statutul de paria al Germaniei după al doilea Război Mondial... Pentru că doar o nouă conflagrație în care să fie cuprinsă întreaga Europă putea șterge, ori, măcar, atenua, nu-i așa?!, poate chiar până la disoluția sângelui victimelor secolului trecut în tușul de cerneală politică a prezentului întreaga memorie încă istoriografică a statutului Germaniei în banca acuzațiilor de la Nuremberg... Pentru că doar un conflict de proporții în Europa putea înlătura constrângerile trecutului din Tratatul de pace de la Paris (1947) vizând înzestrarea militară „pe viitor” a Berlinului (dar, iată, mai puțin pe ceasul Istoriei decât însăși trecutul de agresor nazist), transformate, oricum, după atâtea decenii de la al doilea Război Mondial, mai mult în limite morale autoimpuse... Și, nu în ultimul rând, pentru că era nevoie de un alt mare agresor pentru a lăsa în trecut responsabilitățile Germaniei pentru crimele odioase...

E drept, ferice, nu a fost nevoie de un război cu o dimensiune similară... Ci doar de o nouă victimă și o „atlantă” în trena acesteia. Europa bruceleză... Iar lucrurile sunt pe cale să se schimbe radical... Ultimul mare turn de pace, și, cel mai important, de veghe privind aplicarea (după 1947 – a condițiilor restrictive de înarmare și prezență militară), respectarea (după 1970 – ca neproliferare a armelor nucleare și a accederii în rândul „clubului” mondial ca putere militar productivă) ori măcar amintirea „in situ” pentru viitor (după 1990, momentul unificării) a restricțiilor impuse Germaniei de la sfârșitul celui de al doilea război mondial, este năruit... Locul ONU a fost aproape luat (confiscat) de un trust din paie de pace ascunzând în el doar germenii de noi neînțelegeri, neacceptări, nesupuneri,

apoi conflicte, conflagrații și război... Filele tratatelor de odinioară sunt revizuite de „cei mari”... Inclusiv prin ruperea colțurilor de pecete ale istoriei aplicate atunci spre o veșnică neuitare... Tratatul de pace de la Paris din 1947, de constrângeri, militare apoi morale, pentru viitor pentru armata germană de după alte decenii va fi probabil înlocuit, ca desemnare a noilor vinovați și victime, de un Acord/Tratat de pace (de la Kiev, de la Bruxelles), cu alte constrângeri... Căci, spre asta ne îndreptăm în involuția vremurilor politice și militare din ultimii ani... Și nu este un accident istoriografic în care o pagină de tratat se dezlipeste pentru a lăsa loc altor pecete de vinovății... Totul are conturul distinct al unei linii... De vinovății, de imputări, de noi frontiere, paradigme, dar și mentalități șterse, rescrise, impuse...

Și poate nu surprinde forțarea de către Bruxelles a condițiilor de pace în Ucraina impuse Rusiei (!)... Prin trasarea unui statut de vinovăție similar consecințelor din 1947 la adresa Germaniei de atunci... Prin limitări de armament, de trupe și de prezență în țări ce nu au nicio legătură cu ceea ce ar trebui să vizeze pacea din Ucraina... Cu impuneri prin care Rusiei i se cere să-și retragă trupele și armamentul din Belarus, Georgia, Armenia și Moldova (Transnistria)... Și nu, nu sunt condiții puse acolo doar pentru a determina Moscova să nu semneze încă un asemenea tratat de pace... Sunt doar o apostilare a statutului extins al actualului război pentru a-i da dimensiunea necesară ștergerii, resetării vinovățiilor din al doilea Război Mondial pentru Germania... Pentru că, nu-i așa?!, „Vremurile s-au schimbat!” (dixit, Joschka Fischer, fost ministru de externe al Germaniei) iar Germania vrea astăzi să fie inclusă în umbrela nucleară europeană. Doar că orice pas „de pace” făcut de către actuala Europă bruceleză, prinsă în clenciul de impuneri al unei clici de nebuni

jucând barbut cu lașitățile conducătorilor din statele membre, vizează de fapt doar războiul... Și ce poate fi mai vitriolant la adresa păcii decât amnistierea Germaniei de vinovățiile trecutului?... Și a inserării posibilității redimensionării după dorință, în termenii UE, „după nevoile pentru pacea întregii Europe” (ca „scut”, „umbrelă”, „paravan”, nu contează noile denumiri, invenții, parabole de discurs european impus!) a armatei germane, a capacității de creștere a numărului de soldați activi și rezerviști și, cel mai important, a unei înarmări în care trecutul nu mai are un rol, nu de corifeu, nu de gardian, nu de veghe pentru pacea viitorului, ci nici măcar de observator... În care țara gazdă a tratatelor din 1947, care au impus condițiile militare și de militarizare ale Germaniei pentru viitor, este cea care oferă Berlinului de astăzi, aproape în cadență de „blitzkrieg”, accesul în rândul statelor cu arme nucleare, prin disponibilitatea Parisului de a-i livra focoase pentru dotarea avioanelor nemțești (și atunci, de ce Bruxelles-ul cere Moscovei, ca apostilă de pace în Ucraina, să retragă armele nucleare din Belarus?!), dar și posibilă, nu trezire din somn, ci, mai degrabă, ieșire din adormire, a programului nuclear nazist, „uranprojekt”... Pentru că, evident, Germania nu se va limita la a fi doar un cărăuș de focoase nucleare franceze, fie și în spațiul aerian paneuropean, fie și cu avioanele sale, deja depășind condițiile de limitări morale ale trecutului, ci va face următorul pas... De putere deținătoare (fie și în „leasing” franțuzesc!) dar și de producător de armament nuclear... Da, ironic poate, prin sprijinul acelor țări care, în trecut, i-au întocmit o listă de vinovății pentru mult mai mult de câteva generații...

Atenție români! Ungaria se implică oficial în autonomia „ținutului secuiesc”!

Mihai
Tîrnoveanu

Atenție români! Guvernul Viktor Orban se implică pentru prima dată oficial, din punct de vedere juridic, în obținerea autonomiei „ținutului secuiesc”! Este fără precedent. Ungaria intră în proces la nivelul Uniunii Europene de partea Consiliului Național Secuiesc din România, în contestarea la Curtea de Justiție a UE a deciziei Comisiei Europene de respingere a proiectului semnat de peste un milion de maghiari, prin care se cere legiferarea autonomiei teritoriale a trei județe din România (Mureș, Harghita, Covasna). Faptul este extrem de grav mai ales din punct de vedere politic, pentru că pentru prima oară, oficial, Guvernul Viktor Orban cere practic autonomie teritorială în România. Până acum s-a rezumat la declarații, ofensivă economică, politică, culturală, religioasă, a pregătit „terenul” prin conceptul de co-suveranitate. Acum își asumă fățis, din toate perspectivele acest deziderat autonomist care se traduce practic în ocupație. Un stat membru UE/NATO declară oficial prin guvernul său că are pretenții teritoriale asupra unei părți din alt stat membru UE/NATO. În fața acestei situații ne aflăm. Chestiunea este mult mai gravă dacă privim lucrurile din punct de vedere geopolitic, strict „tehnic”, din trei motive în opinia mea: 1. Ungaria are un atu extrem de important în negocierea cu UE, anume poate renunța la dreptul de veto în privința aderării Ucrainei la UE, în schimbul acceptării de către UE a autonomiei „ținutului secuiesc”; 2. Ungaria are de partea sa SUA prin Donald Trump, fiind de notorietate relațiile extrem de apropiate între Viktor Orban și Trump, care la rândul lui se află într-o politică de expansiune politico-geografică. Extinderea Ungariei, ca aliat fidel, ar putea ușor intra în acest siaj; 3. Statul din România prin clasa politică de la putere, Președenție și Guvern este într-o poziție total subordonată UE, nu are nimic de negociat, fiind în politica de vasal ideal. În același timp, relațiile cu SUA sunt „întreținute” de „cascadorii râsului” de la Cotroceni și Ministerul de Externe. Pe de altă parte, strategia de a ține cu orice preț UDMR la guvernare de zeci de ani încoace, s-a dovedit a fi contraproductivă și total nocivă pentru noțiunea de stat național, indivizibil. E ca și cum ai vrea să democratizezi „Afganistanul”. Nu merge, e nerealist. Ei trăiesc, sunt formați în cu totul altă paradigmă, cea a „istoriei imperiului de 1000 de ani”, sunt coordonați mental nu de realitatea prezentă ci de nostalgia, mituri și fonduri enorme care le întrețin. Eventuala defectare a unora e suplinită de alții noi, iar dacă o întregă entitate/construcție este

compromisă, uzată sau si-a încheiat misiunea pe o anumită perioadă/ zonă politică, este reinventată, înlocuită. E ca la fotbal, când unii nu joacă bine sau fac blat, se înlocuiesc cu alții, la nevoie se poate schimba întreaga echipă. Se cheamă adaptare, mișcarea continuă. Negocierea cu UDMR de-a lungul anilor a mai impus ceva: indiferența instituțională față de românii din aria de interes maghiară, precum și izolarea, anihilarea, tăierea „munițiilor” liderilor rezistenței românești, coroborată cu scoaterea pe piață a unor clone care fac un joc dublu românomaghiar. Pentru ca tabloul să fie complet, amintesc și de forța economico-financiară incredibilă pe care statul din România a dat-o structurilor maghiare prin retrocedările ilegale către urmașii grofilor din Transilvania. Acestea s-au făcut deasemenea în urma negocierilor cu UDMR, care poate chiar să și dispară, forța financiară însă rămâne, fiind transferată către alt vehicul „politic”, vedeți recente mișcări maghiare de stradă din Covasna și Harghita prin care se pregătește o nouă variantă la UDMR, în cazul în care Viktor Orban pierde alegerile de peste 2 luni din Ungaria. Rivalul, Peter Magyar nu este nici pe departe un globalist în sensul clasic, dimpotrivă fiind de esență conservatoare. „Ideologia” lui este pragmatismul, apropierea mai mare de UE decât a lui Viktor Orban făcându-se pe motivul tehnic de atragere a fondurilor europene pierdute de guvernul FIDESZ. Așa cum am mai spus, raportarea la Transilvania este la fel ca la Viktor Orban.

În cazul României, soluția de contracarare ține de schimbarea structurii de putere care să genereze o viziune politică cu adevărat națională și pragmatică în același timp. Leșirea din statutul de vasalitate față UE, resetarea relațiilor cu SUA și creșterea importanței geopolitice a României prin reunirea cu Basarabia. Pe acest aspect, strict tehnic, deosebirea fundamentală din punctul de vedere al dreptului internațional dintre dezideratul anexării „ținutului secuiesc” la Ungaria și cel de reunire cu Basarabia constă în faptul că în cazul maghiar este vorba de un rapt teritorial, ruperea unei părți din teritoriul altui stat, pe când în cazul nostru este vorba de hotărârea suverană a două state distincte, România și Republica Moldova, pe modelul reunirii celor două state germane, RFG și RDG din 1990, existând deci și un precedent extrem de important și recent. Concluzia este: mai multă identitate și geografie înseamnă mai multă putere. Așa putem face față ofensivei maghiare și nu numai, căci „putem fi iarăși ce-am fost și mai mult decât atât!”

Supravegherea omniscientă bazată pe AI...

N. Grigorie
Lăcrița

Asistăm astăzi la o prezență copleșitoare a Inteligenței Artificiale (AI) în toate mediile de informare. De la știrile de televiziune până la dezbaterile de la radio, AI a devenit „subiectul zilei”. Din păcate, această popularitate nu este întotdeauna însoțită de rigoare. Observăm cum mulți comentatori vorbesc despre Inteligența Artificială fără a-i înțelege mecanismele, generând în rândul populației fie confuzii serioase, fie o stare de spaimă nejustificată. Atunci când tehnologia este prezentată ca o „magie neagră” sau ca o entitate cu voință proprie, cetățeanul obișnuit se simte pierdut și amenințat. În acest context, consider că este o datorie morală ca noțiunile specifice AI să fie explicate pe înțelesul tuturor. Educația digitală este singurul scut eficient împotriva manipulării și a panicii induse de neștiință. Articolul de față, „Supravegherea omniscientă bazată pe AI”, s-a născut tocmai din dorința de a traduce acest limbaj tehnic arid în concepte clare.

Scopul nu este de a speria, ci de a oferi claritate. Cine înțelege cum funcționează „corelarea datelor” sau „amprenta digitală” nu mai este un simplu spectator pasiv, ci un cetățean informat care poate discerne între progresul util și intruziunea inacceptabilă în viața privată. Doar prin cunoaștere putem transforma teama în prudență și confuzia în discernământ. „Pentru a asigura o acuratețe maximă, acest articol a fost realizat prin consultarea directă a unei Inteligențe Artificiale de ultimă generație (din aceeași familie tehnologică cu sistemele cunoscute publicului larg, precum cele dezvoltate de Google sau Microsoft). Mai exact, s-a lucrat cu asistentul avansat Claude, creat de compania Anthropic. Astfel, definițiile și termenii prezentați sunt în deplină concordanță cu logica de funcționare a tehnologiei AI actuale, oferind cititorului o garanție a preciziei tehnice direct de la sursă”.

Despre Dumnezeu se spune că este omnipotent, omniprezent și omniscient, acești trei termeni evidențiind suveranitatea lui Dumnezeu, respectiv: 1)

omnipotent: El poate face totul, are putere totală; 2) omniprezent: El este peste tot, adică are o prezență totală; 3) omniscient: El știe totul, adică are cunoaștere totală. Despre Inteligența Artificială (notată cu AI sau cu IA) ajunsă în stadiul de „Supravegherea omniscientă” se spune că este o stare ipotetică de cunoaștere totală, bazată pe date, capabilă să analizeze, să proceseze și să prezică informații din orice domeniu, fizic sau digital. În timp ce Dumnezeu este considerat a fi „omniscient prin natură”, AI-ul este „omniscient” prin agregare, prin adunarea forțată a datelor. „Dacă „omnisciența Divină” este dublată de milă și iertare, „omnisciența AI-ului” este una rece, matematică și implacabilă. În acest univers digital, nu există iertare, ci doar stocare; nu există context, ci doar corelare. Omul devine prizonierul propriului său trecut, înregistrat secundă de secundă într-o bază de date care nu uită și nu iartă niciodată”. O Inteligență Artificială omniscientă ar funcționa ca un sistem capabil să acceseze și să înțeleagă totalitatea informațiilor existente, fără a se referi la o atotștiință divină sau metafizică. Deci, noțiunea de „omniscient” are sensul de „atotștiutor”, de „care știe totul”. În sensul AI, supravegherea se numește „omniscientă” deoarece depășește bariera observației vizuale, aspirând la cunoașterea intențiilor, relațiilor și istoricului complet al subiectului, în orice context, public sau privat.

Supravegherea omniscientă bazată pe AI. Supravegherea omniscientă (care știe totul) bazată pe AI nu este un simplu produs tehnologic, ci un concept sistemic de control total. Aceasta reprezintă un stadiu avansat în care tehnologia nu doar „vede”, ca o cameră video, ci „vede”, „aude”, „înțelege”, „corelează”, „anticipează” și „știe permanent” orice acțiune umană prin fuziunea datelor din surse eterogene. Iată o definiție detaliată, structurată pe straturile sale componente: Supravegherea Omniscientă (care știe totul) este un ecosistem digital de monitorizare care utilizează Inteligența Artificială de tip Deep Learning (sau învățare profundă) pentru a crea o imagine persistentă și 360 de grade

asupra vieții unui individ sau a unei societăți. În sensul AI, se numește „omniscientă” deoarece depășește bariera observației vizuale, aspirând la cunoașterea intențiilor, relațiilor și istoricului complet al subiectului, în orice moment și în orice context, public sau privat.

Pilonii Tehnologici (Cum „știe totul”?): Pentru a atinge stadiul de omnisciență, sistemul nu se bazează doar pe camere, ci prin fuziunea datelor provenite din senzori biometrici, dispozitive mobile (IoT) și amprente digitale, aspirând la cunoașterea intențiilor. Viziunea Computerizată: Recunoaștere facială, analiza mersului (biometrie comportamentală) și citirea micro-expresiilor pentru detectarea stării emoționale. Supravegherea Semnalelor: Monitorizarea traficului Wi-Fi, Bluetooth și GPS de pe dispozitivele personale. Sistemul știe cine ești prin corelarea feței tale cu ID-ul telefonului din buzunar. Analiza NLP (Procesarea Limbajului Natural): Microfoanele inteligente captează conversațiile din spațiul public, transformând vocea în text și analizând cuvintele cheie pentru a detecta sentimente de revoltă sau activități suspecte. Amprenta Digitală: Integrarea cu bazele de date administrative, tranzacții bancare, istoricul de navigare pe internet și activitatea de pe rețelele sociale.

Ceea ce separă supravegherea smart de cea omniscientă sunt procesele cognitive ale AI-ului: Identificarea Persistentă: Capacitatea sistemului de a urmări o persoană prin sute de camere diferite (care se numește tehnic Re-Identification (Re-ID), chiar dacă aceasta își schimbă hainele sau intră în zone cu unghiuri moarte, păstrând o „urmă digitală” continuă. Analiza Predictivă („Pre-crime”): Algoritmi care calculează probabilitatea ca un incident să aibă loc (ex: o altercație între două grupuri care se apropie, bazată pe ritmul mersului și tonul vocii). Termenul „Pre-crime” descrie o lume în care infracțiunile sunt oprite înainte de a fi comise, dar, în realitate, tehnologia actuală nu „vede” viitorul, ci calculează probabilități statistice. Cartografierea Relațională: Sistemul identifică automat cine sunt prietenii tăi, cu cine te

întâlnești frecvent și ce influență ai în grupul tău, chiar dacă nu ești conectat cu acele persoane în mediul online.

În acest model, supravegherea devine un instrument de guvernare algoritmică: Auto-cenzura: Când cetățeanul știe că sistemul este „omniscient” (care te urmărește permanent și știe totul despre tine), acesta își modifică comportamentul instinctiv, chiar și în absența unei pedepse imediate; Eroziunea Anonimatului: În supravegherea omniscientă, conceptul de „străin” dispăre, fiecare individ este un nod de date identificabil instantaneu. Supravegherea Omniscientă bazată pe AI reprezintă „sfârșitul uitării”. Într-un astfel de sistem, orice eroare, orice întâlnire sau orice gest devine parte dintr-o arhivă digitală eternă, analizată de un „ochi” care nu obosește niciodată și care are capacitatea de a corela miliarde de puncte de date pentru a trage concluzii despre cine ești și ce vei face în secunda următoare.

Noțiuni folosite în definirea supravegherii omnisciente bazată pe AI: Conceptul sistemic de control total. Acesta nu este un simplu software, ci un ecosistem unde elementele (camere, baze de date, senzori) sunt interdependente. Controlul se exercită prin omniprezență, ducând la conformarea automată a cetățeanului care știe că „ochiul vede totul”. Într-un sistem tradițional, dacă o cameră se strică, supravegherea dispăre în acel punct. Într-un concept sistemic, controlul este menținut de rețeaua întregă. Sistemic: Înseamnă că elementele (camere, baze de date bancare, istoricul medical, postările pe social media) sunt interdependente. Controlul nu vine dintr-un singur loc/punct, ci din „baia de date” în care trăim, din interdependența elementelor (camere, baze de date, senzori). Este trecerea de la „pedepsirea crimei” la imposibilitatea de a o comite prin blocarea resurselor individului în timp real. Control total: Se referă la capacitatea de a influența comportamentul uman nu prin forță fizică, ci prin omniprezență, adică „prin ochiul care vede totul și prin urechile care aud totul, cărora nu le scapă nimic, de care nu ai cum să te ascunzi”. Când știi că sistemul

îți cunoaște datoriile, opiniile politice și locația, te vei conforma regulilor automat. Este trecerea de la „pedepsirea crimei” la „imposibilitatea de a o comite”, prin blocarea accesului la resurse, conturi sau transport, instantaneu.

Învățare Profundă pentru o imagine persistentă și 360 de grade. O ramură a AI care folosește rețele neuronale pentru a învăța singură tipare complexe din volume uriașe de date. „Imaginea persistentă” înseamnă că sistemul nu te „uită” când ieși din raza unei camere, ci îți menține identitatea digitală activă prin rețelele interconectate. Învățare Profundă (Deep Learning) este o ramură a AI care folosește rețele neuronale artificiale (inspirate de creierul uman) pentru a învăța singure din volume uriașe de date. Dacă o cameră veche avea nevoie de un om să spună „acela este un suspect”, Învățare Profundă (Deep Learning-ul) învață singură să identifice un suspect după modul în care își mișcă umerii sau după cât de des evită privirea camerelor. Imagine persistentă: În mod normal, dacă ieși din raza unei camere, sistemul „te uită”. Imaginea persistentă înseamnă că AI-ul îți creează un „avatar digital” care te urmărește peste tot. Chiar dacă treci printr-o zonă fără camere, sistemul reînnoadă firul imediat ce apari sub o altă cameră. Imaginea 360° nu se referă doar la unghiul camerei, ci la o vedere panoramică asupra întregii tale vieți. Sistemul suprapune datele tale financiare peste cele de deplasare și peste cele de sănătate, creând un profil digital complet pe care nicio persoană fizică nu l-ar putea compila manual. Imagine 360°: Nu se referă doar la unghiul camerei de luat vederi, ci la totalitatea informațiilor despre tine, la o vedere panoramică asupra vieții tale, creând un profil complet, „la 360 de grade”, pe care nicio persoană fizică nu l-ar putea compila manual. Este o vedere „sferică” asupra vieții tale: Vertical: Trecutul tău (istoric), Prezentul (unde ești) și Viitorul (predicția AI despre ce vei face); Orizontal: Viața profesională, viața privată, sănătatea, finanțele și cercul social.

(continuare în pagina a 4 a)

Supravegherea omniscientă bazată pe AI...

(urmare din paina a 3- a)

Procesul prin care senzorii urbani detectează semnalele emise de telefonul tău (adresa MAC). AI-ul unește vizualul (fața ta) cu digitalul (identitatea telefonului), eliminând complet anonimatul în spațiul public. În sensul AI, „senzori urbani” se referă la dispozitivele electronice „invizibile” montate pe străzile orașelor moderne, care nu sunt neapărat camere video. Aceasta este „ancora” care te leagă de lumea digitală. Chiar dacă nu folosești telefonul, acesta emite semnale pentru a găsi rețele Wi-Fi sau dispozitive Bluetooth. Adresa MAC, adică „Ampranta” de proximitate: 1) fiecare cip de rețea are un identificator unic (ca o serie de șasiu la mașină); 2) fiecare componentă hardware care se conectează la internet (cipul de Wi-Fi sau cel de Bluetooth) are o Adresă MAC; 3) fiecare dispozitiv (telefon, tabletă, ceas inteligent) are un cod unic de fabricație numit Adresă MAC; este ca un CNP al plăcii de rețea a telefonului.

Cum funcționează: Senzori mici, ascunși în stâlpii de iluminat sau în magazine, „ascultă” aceste semnale (sniffing). Chiar dacă nu te conectezi la Wi-Fi-ul public, telefonul tău „strigă” codul său unic. Sistemul de supraveghere omniscientă corelează acest cod cu fața ta (captată de cameră). Din acel moment, sistemul știe că „Codul 88:E9:...” este „Popescu Ion”. Chiar dacă porți mască, sistemul te va recunoaște după semnalul telefonului. Senzorii urbani detectează adresa unică a telefonului tău (MAC Address). În momentul în care camera te vede, sistemul unește imaginea feței tale cu identitatea digitală a telefonului, aflând instantaneu cine ești.

De ce e importantă pentru AI: Deoarece are o rază scurtă, de (aproximativ 10 – 50 metri, ea îi spune sistemului exact în ce magazin ești sau pe ce bancă în parc stai. „Strigătul”: Telefonul tău întreabă constant: „E aici rețeaua de acasă? E aici rețeaua de la birou?”. Fiecare întrebare conține Adresa MAC, permițând senzilor stradali să îți creeze o hartă a traseului cu o precizie de câțiva metri. Termenul „ID-ul telefonului” este, în esență, identitatea ta digitală invizibilă, el este

evidențiat ca fiind „veriga lipsă” care transformă o simplă imagine video în date personale concrete. „ID-ul telefonului” nu este un singur număr de telefon, ci o colecție de coduri de fabricație unice în lume. Imaginează-ți că telefonul tău emite constant un „strigăt” digital care conține aceste coduri. Chiar dacă tu nu faci nimic, telefonul „vorbește”, te ține permanent sub observație cu antenele și cu senzorii din jur pentru a rămâne funcțional.

Supravegherea Omniscientă interceptează acest dialog privat. IMEI, tradus „Pașaportul” global al dispozitivului: este codul care identifică aparatul tău în rețeaua de telefonie. Dacă Adresa MAC este pentru distanțe mici, IMEI-ul este pentru distanțe mari.

Cum îl folosește AI-ul statal: Turnurile GSM știu în permanență în ce zonă a orașului te afli prin codul IMEI.

AI-ul de supraveghere omniscientă face „triangulația”: dacă IMEI-ul tău este, spre exemplu, în sectorul 1 al orașului „X”, sistemul va căuta fața ta doar pe camerele din acel sector, economisind putere de calcul și făcând identificarea instantanee. Supravegherea „prin buzunar” (Tracking Pasiv). Aceasta este cea mai invazivă parte. În supravegherea clasică, dacă intri într-o mulțime cu ochelari de soare și glugă, ești pierdut.

În supravegherea omniscientă, Supravegherea „prin buzunar” (tracking-ul pasiv) ignoră aspectul tău fizic. Atâta timp cât ai telefonul în buzunar, acesta funcționează ca un emitător de localizare (beacon). Sistemul te urmărește ca pe un punct pe o hartă, indiferent de deghizare. Concluzie: ID-ul telefonului transformă anonimatul străzii într-o bază de date vie. Fără acest ID, AI-ul ar vedea doar oa-

meni; cu el, AI-ul vede dosare personale în mișcare.

Supravegherea Smart, spre deosebire de monitorizarea simplă, analizează contextul. În varianta omniscientă, ea trece de la utilitate (trafic, siguranță) la intruziune, încercând să descifreze intențiile și emoțiile umane. Sistem utilitar (ex: senzori de trafic) care, în varianta omniscientă, devine invaziv, analizând nu doar prezența ta, ci și intenția sau starea emoțională. Termenul „Smart” (= inteligent) este adesea folosit ca un eufemism pentru monitorizare.

Aceasta este „versiunea comercială” și mai blândă a tehnologiei. Este utilizarea AI pentru a automatiza sarcini specifice de securitate. În faza Smart, sistemul

neapărat camere video. Senzorii urbani reprezintă infrastructura ascunsă a localităților moderne. Aceștia nu sunt camere video, ci mici dispozitive electronice montate în locuri banale: în stâlpii de iluminat, în semafoare, în stațiile de autobuz sau în panourile publicitare etc. Cum funcționează: Acești senzori „ascultă” constant semnalele invizibile (Wi-Fi și Bluetooth) pe care telefonul dumneavoastră le emite chiar și atunci când este nefolosit în buzunar. Ampranta digitală: Fiecare telefon are un cod unic (Adresa MAC). Senzorul urban captează acest cod fără ca dumneavoastră să simțiți nimic. Efectul: Prin acești senzori, orice localitate încetează să mai fie un spațiu anonim. Sistemul știe

fără ca un om să poată interveni sau explica decizia. Cum te afectează în mod concret? Scorul de Credit și Social: Sistemul nu se uită doar la salariul tău. Algoritmii analizează ce cumperi (dacă iei alimente sănătoase sau alcool), cu ce fel de oameni te asociezi pe rețelele sociale și dacă ai primit amenzi de circulație. Rezultatul? O dobândă mai mare la bancă sau refuzul unei asigurări de sănătate, fără ca un funcționar uman să îți poată explica de ce. Poliția Predictivă (Filtrarea mișcărilor): Dacă algoritmul decide că te afli într-o zonă „de risc” sau că profilul tău se potrivește cu cel al unui potențial contravenient, poți fi oprit și legitimat mult mai des decât ceilalți, doar pentru că „sistemul a emis o alertă”.

Într-o guvernare algoritmică totală, accesul la transportul public, la spitale sau la instituții de stat poate fi condiționat de „comportamentul tău digital”. Dacă AI-ul detectează o opinie critică sau o încălcare minoră a regulilor, cardul tău de acces poate fi dezactivat instantaneu. Dictatura Algoritmului (Fără drept de apel): Cea mai mare problemă este lipsa transparenței. Dacă un polițist te amendează pe nedrept, poți merge în instanță. Dacă un algoritm te clasifică drept „persoană suspectă” și îți blochează accesul la un serviciu, nu ai cu cine să te cerți.

Sistemul devine un „judecător mut”, care nu oferă explicații, ci doar verdicte bazate pe statistici. Guvernarea algoritmică transformă cetățeanul dintr-un subiect cu drepturi într-un simplu „punct de date”. Libertatea nu mai este limitată prin garduri fizice, ci prin bariere digitale invizibile, care se ridică sau se coboară în funcție de cât de bine te „aliniezi” la cerințele sistemului.

„Dacă „omnisciența Divină” este dublată de milă și iertare, „omnisciența AI-ului” este una rece, matematică și implacabilă. În acest univers digital, nu există iertare, ci doar stocare; nu există context, ci doar corelare. Omul devine prizonierul propriului său trecut, înregistrat secundă de secundă într-o bază de date care nu uită și nu iartă niciodată”.

este utilitar: aprinde lumina pe stradă când treci sau detectează un accident. În faza Omniscientă, sistemul devine invaziv: nu doar că știe că ai trecut pe acolo, dar analizează de ce te grăbeai, cu cine erai și dacă direcția în care mergi indică o intenție neobișnuită. „Smart” este instrumentul, „Omniscient” este nivelul de putere pe care îl exercită. Exemplu: O cameră smart de acasă care îți trimite notificare pe telefon: „A apărut o persoană necunoscută în curte”, ignorând mișcarea pisicii sau mișcarea copacilor. Diferența cheie: Supravegherea smart are un scop limitat (siguranța casei tale) și datele rămân, teoretic, la tine. Ea devine „omniscientă” doar când mii de astfel de sisteme smart sunt conectate într-o rețea centralizată guvernamentală.

Senzorii urbani: „Urechile” invizibile ale orașului În sensul AI, „senzori urbani” se referă la dispozitivele electronice „invizibile” montate pe străzile orașelor moderne, care nu sunt

exact traseul pe care l-ați parcurs, unde v-ați oprit și cât timp ați petrecut într-un anumit loc, transformând străzile/drumurile într-o rețea care vă „simte” prezența la fiecare pas. Senzorul urban este echivalentul digital al câinelui de urmă: nu are nevoie să vă vadă chipul pentru a ști că ați trecut pe acolo.

Guvernare Algoritmica - puterea invizibilă asupra vieții de zi cu zi reprezintă etapa în care deciziile despre viața ta (credite, acces la servicii, drepturi) sunt luate automat de algoritmi, pe baza unui „scor” calculat din comportamentul tău total, fără posibilitatea de a contesta decizia în fața unui om. Aceasta este etapa finală și cea mai profundă a supravegherii omnisciente. Nu mai este vorba doar despre „a privi”, ci despre „a decide” în locul omului și „a impune” comportamente prin algoritmi. Este etapa în care algoritmii decid drepturile tale (acces la credit, transport sau sănătate) pe baza scorului tău social,

Să-ți vinzi totul... Ba, chiar pe nimic, pe măsura „meritului” de urmași nedemni de nimic...

Cezar Adonis
Mihalache

Uniunea Europeană ori „unchiul Sam” ne-ar fi înființat și un „hub” juridic pentru protejarea resurselor, a zăcămintelor, a concesiunilor, în general, a intereselor noastre în Marea Neagră, poate că astăzi am fi discutat altfel... Dar, cum nimeni nu a venit să ne dea „de a gata” și o structură de minimă logistică juridică în interesul nostru, am rămas în același punct: mării perdanți ai Mării Negre... Nu doar ai Insulei Șerpilor... Nu doar ai exploatarea viitoare a resurselor perimetrului „Deep Neptun” (unde, din nou, alții vor fi principalii beneficiari)... Ci și ai proiectului „Trident”, tot de exploatare a gazelor naturale maritime... E drept, o investiție mai spre viitor, dar o piesă la fel de importantă în structura, nu de „puzzle” de securitate energetică livrată de România (pentru sine dar și UE), ci de domino a unui tot mai fragil castel din „cărțile” rostului, preciziei, logisticii de decidenți (și nu doar furnizori) energetici... Și este și mai tragic că toate acestea nu se întâmplă doar la

nivelul resursele noastre din platoul maritim, ci, aproape cert, va fi la fel și pentru ceea ar fi trebuit să definim juridic drept resurse de suprafață: „coridoarele de navigație”... Dar toți cei ce au înființat câte un centru strategic la, pentru, lângă Marea Neagră, au făcut-o pentru propriile interese... Iar noi, prin ageamii, leprele, analfabeții funcționali, dar și numeroșii ticăloși de la guvernare, am rămas pe lângă marile subiecte... Or, recentul pas făcut de „Lukoil”, de a invoca „forța majoră” în cadrul proiectului pe care îl are „cu noi” în Marea Neagră denotă fragilul punct în care ne aflăm, nu doar ca decidenți, ci, aproape, la nivel de a dispune asupra propriilor drepturi de proprietate și exploatare... Pentru că, în momentul (prezibil, de altfel) în care companiile rusești au fost incluse pe listele internaționale de sancțiuni, care le scoteau din ecuația economică, guvernării nu ar fi trebuit să oficializeze notificările primite fără o minimă protecție a intereselor României... Și pe care să nu le lase „la liber”, eventual subsumate acțiunilor altora... Iar în loc să fi anunțat, cu zâmbete de slavă tâmpă, că (ne) scăpă ei „de ruși”, și de companiile

lor, că le mătură exemplar din economie, toți acei miniștri și oficialități înghesuindu-se să anunțe pe orice petic de comunicat de presă cum vor fi contribuit ei la eliminarea rușilor din economia țării, ar fi trebuit să pregătească juridic protejarea intereselor țării... A, dar ar fi fost ale țării... Și, oricum, dacă nu le-a înființat nimeni un „hub” juridic, nu ar fi făcut-o ei... Că nu era pentru propriul buzunar... Și nu i-ar fi interesat... Cum nu le-a păsat nici de interesele țării pentru țările luate de străini, pentru trunchiurile rețezate de drujbele austro-budapestane și maghiare, pentru sarea ajunsă în desaga unor maghiari și unguri, preluând tot ce (mai) avem noi încă de folos, fabrici, depozite, branduri, piețe de desfacere... În fond, vorba aceea, dacă mobilă „de import” din lemn românesc am cumpărat, dacă mălai unguresc pentru mămăligă neaoșă am luat, nu ne vom da deoparte în a da noi bani inclusiv pe sarea „ungurească” de import, din zăcămintele pământului strămoșesc, cedat, vândut străinilor...

Noul „trident” contra intereselor noastre vine, iată, dintr-un contract în care Statul Român, deși proprietar al

resurselor din partea noastră de platou marin, s-a dovedit a fi un simplu acționar minoritar, „Lukoil” -ul, ca, deh!, acționar majoritar, reușind să blocheze totul prin invocarea forței majore... Procedură pe care o va menține probabil până când ceilalți decidenți ai și pe drepturile, resursele și averile noastre, vor hotărî în ce parte să încline „balanța”... Fără nici un taler de protejare a intereselor noastre... Căci, rușii vor aștepta, fie să li se dea liber la vânzarea participațiilor lor cui vor ei, fie vor solicita despăgubiri uriașe pentru a ieși din contract și a delista forța majoră care blochează acum execuția contractului prin cooptarea altor investitori (și tocmai ce România a pierdut la Curtea internațională de arbitraj de la Washington procesul prin care solicita anularea plății unor despăgubiri de 42 de milioane de euro către investitori din zona energiei regenerabile, afectați, printr-o altă schemă abuzivă, a altor guvernări, de reducere schemei de sprijin prin certificatele verzi promise)...

De altfel, nu timpul de decizie pentru marile acțiuni a cam trecut pentru noi, ci implicarea, curajul, demnitatea, mândria, hotărârea... Inclusiv

din perspectiva în care am fi putut prelua noi acțiunile rușilor și să devenim acționari majoritari, prin invocarea de către noi, printr-un judecător curajos, a apariției situației de forță majoră chiar în momentul în care Statele Unite și UE au inclus „Lukoil” pe lista neagră a sancțiunilor... Și am fi putut să o facem din primul moment al sancțiunilor SUA, din octombrie 2025, dar și în perioada de Derogări temporare din decembrie 2025. Și atunci, ar fi fost memorabil gestul celui guvernând care, măcar din această speță, și măcar din perspectiva a ceea ce am înțeles din contractul Trident/„Lukoil”, România ar fi trebuit să demareze revizuirea tuturor marilor contracte de concesiune, de fapt, de vânzare pe nimic a drepturilor de exploatare care fac bucăți fiecare drept de proprietate, fiecare activ, fiecare posesiune... Pentru că, în momentul în care resursele vor fi fost epuizate, fiind exploatate, noi vom rămâne cu obligațiile de ecologizare... Și a cavernelor din minerit, și a depozitelor de steril, și a puțurilor de foraj maritim...

Stau în fața ta și strig, popor român!

Dan
Puric

Trezește-te, popor român, acum și astăzi și nu te încrede în cei ce te conduc! Căci ei sunt doar trista și schiloada INTERFAȚĂ a acelei FEȚE oculte, straniu până la satanism, ce se ascunde cu perversitate diabolică în spatele ideilor lor generoase, care au promis RAIUL pe pământ, dar care întotdeauna au adus IADUL. Trezește-te, popor român, căci ți s-a luat până și SIMȚUL prin care ai fi auzit cum bate nemilos ceasul cel din urmă al EXISTENȚEI tale. Trezește-te, căci nu mai ești un neam ce-a dăinuit prin neclintita lui credință, ci un popor golit până și de cea din urmă demnitate a lui, cea de A FI! Trezește-te, popor român, căci astăzi ești așezat pe banca ACUZAȚILOR! Acuzat că EXIȘTI, popor român! A trecut vremea când de pe băncile instanțelor se judecau OAMENII care gândeau altfel decât cei mulți și adormiți, fiind pentru asta executați, închiși pe viață sau arși pe rug. Acum, în locul lor, se judecă popoarele că îndrăznesc să fie altfel, iar la loc de frunte printre ele ești TU, popor român! Stau în fața ta și strig: trezește-te! Nu-ți pierde viața adormit sub capacul mereu aburind al oalei în care istoria nouă, făcută în laboratoarele ingineriei sociale, fierbe la foc mic DESTINELE sperate ale unei întregi umanități! Trezește-te, popor român, căci ai destulă CREDINȚĂ ca să-ți trezești și pe alții, spunându-le că nea-

murile sunt creații unice și sublime ale lui Dumnezeu și nu simple feluri de mâncare, servite la sordida masă a noilor stăpâni de sclavi! Trezește-te!... Și mai ales, trezește-i și pe alții, căci somnul rațiunii a creat monștrii, dar SOMNUL CREDINȚEI a creat IADUL, popor român!... Trezește-te! Nu fi coparticipativ prin somnul tău la neantul ce crește tăcut în lume! Ridică-ți CONȘTIINȚA ta eternă, cea de-a fi fost mereu cu fața spre Dumnezeu, ridic-o din praful drumului în care a fost aruncată și pe care acum trece, în pas de defilare, armata fără de niciun scrupul a celor ce vor să-L detroneze pe El! Și dacă El te-a apărât în veac, jertfiindu-și viața din dragoste pentru tine, apără-i și tu CHIPUL Lui acum în istorie și nimic nu te va birui! Stau în fața ta și strig: Trezește-te, popor român, nu te lăsa adormit! Căci un popor moare atunci când nu mai are DEMNITATE! Iar ea, această sfântă coroană, lăsată ție prin jertfa strămoșilor tăi, se topește acum pe fruntea ta înfricoșată de tenebrele acestui timp.

Trezește-te, popor român! Și uită-te în jurul tău, dar nu prin ochelarii de soare, „dăruiți” cu atâta generozitate de cei ce vor să te condamne pe vecie la întuneric, ci prin LUMINA CREDINȚEI tale, care ți-a dăruit eternitatea! Și abia atunci ai să vezi! Ai să vezi ADEVĂRUL, popor român, și nu himerele hidoase ce te înconjoară în lumea de acum, strigând că ele sunt VIAȚA! LUMINA CREDINȚEI tale va răzbate prin ceața ispititoare, unde stă pe tronul de ceară,

crezându-se nemuritor, Noul Filantrop al lumii! „Binefăcătorul”, țâșnit din laboratoarele de inginerie socială, din minte pierdută și rătăcită a celor ce vor să fie „dumnezeii” omenirii disperate de azi. Și atunci, popor român, ai să vezi că sub „bunavoința” acestui Cezar furibund, gelos pe Dumnezeu, se ascunde cea mai satanică lume din câte lumi căzute au fost până azi!...

Trezește-te, popor român! Și ai să vezi, dând la o parte încet covorul moale, confortabil și înflorat pe care calci liniștit astăzi, adormind mai adânc, parcă, la fiecare pas, ai să vezi, popor român, prin LUMINA CREDINȚEI tale, că nicidecum din atâtea „drepturi” oferite cu atâta generozitate omului de azi nu s-a născut atâta NEDREPTATE! Iar dincolo de voalul acesta amețitor, promițător de pace, prosperitate, înfrățire și RAI pământesc, ai să vezi prin OCHII CREDINȚEI tale cum se ascund cele mai odioase și perverse planuri de înrobire a țărilor, a bietelor popoare și de exploatare, în fond, a bietului om până la distrugerea totală a CONȘTIINȚEI lui UMANE. Și cum, sub ochii tăi adormiți până acum, s-a croit din stofa lui Mefisto, în aplauzele unei omeniri înșelate, o Uniune de țări ce se dorește a fi o Comunitate, dar nicidecum o COMUNIUNE, ce luptă pentru prevenirea vreunui război, ca lumea să nu mai cunoască asemenea tragedii vreodată! Dar, de fapt, în ascuns, în tăcere și mai ales în timp, s-a pregătit pentru fiecare țară și popor în parte, ca în final să fie

laolaltă o tragică GOLGOTĂ.

Cutremurat vei fi, popor român, când la LUMINA CREDINȚEI tale vei vedea cum ți s-a năruit Templul Sfânt al țării tale. Vei începe să vezi cu ochii minții, dar în sfârșit și cu cei trupești hoardele străine ce au năvălit la come în țară, pustiind tot ce au prins în cale prin lăcomia lor atavică, neerodată de timpul istoriei! Dar, mai ales, vei vedea cu ochii stinși de DURERE, cum cei dinlăuntru neamului tău s-au dedat la acest jaf, întrecându-se cu odioasele lor oferte să vândă biată țara aceasta în Piața Publică a MARIILOR TRĂDĂRI NAȚIONALE! Și ai să vezi cu ochii înlăcrimați ai CREDINȚEI tale și ruinele fumegânde ale altor temple. Ai să vezi, popor român, TEMPLUL familiei tale distrus! Și atunci, plângând și cu mâinile tremurânde, ai să culegi de pe asfaltul lumii „civilizate” de azi cioburile ICOANELOR tale cu care ai crescut, privindu-le și privindu-te! Chipul sfărâmat al MAMEI și al TĂTĂLUI tău! Și mai ales, ai să vezi distruse acele temple atât de importante, care au ținut acest neam drept și demn în fața vitregiilor istoriei. Templul istoriei lui, a tradiției lui, a culturii lor, a educației lui și, mai ales, a CREDINȚEI lui, acolo unde azi, dacă ai privi, vei vedea tot icoana răstignirii Lui Iisus, dar împușcat în frunte! Și printre ruinele acestor blasfemii, îți vei vedea copiii și tinerii mergând, popor român! Mergând, dar cu capul în jos, confundat până la înec în lumea lor virtuală și parcă teleghețat de ciudatele, sinistrele și oculte frecvențe

ale unei alte lumi, o lume străină de Dumnezeu! Nomazi eterni ai „lumii noi”, dar nicidecum trăitori ai acestei țări ACUM și AICI. Și atunci, văzându-i, ai să te trezești, popor român, strigat de o VOCE pe care numai sufletul tău o aude, căci ei sunt fiii tăi pierduți, dar nu din cauza lor, ci din cauza ta! PIERDUȚII din cauza SOMNULUI tău de acum, popor român! Norii MARIILOR FURTUNI se adună în lume. Marele URAGAN își anunță discret venirea. Ridică-ți pânzele credinței tale, popor român! Stai TREAZ la cârma sufletească a neamului tău, ca Sfânta lui corabie să ajungă din nou la țărutul MĂNTUIRII tale!

Și nu uita, căci DUȘMANUL de moarte al tău nu este la granița țării tale, nu este nici măcar cel care a trădat dinlăuntru ei și a deschis porțile cetății, ca inamicul să intre în țara ta și s-o prade așa cum a făcut-o și o face acum sub ochii tăi! NU!!! Nu este niciunul dintre aceștia! Ci DUȘMANUL care te poate ucide lent, este NEPĂSAREA ta, popor român! Trezește-te din somnul ei ucigaș, așa cum cei de dinaintea ta nu au lăsat-o nicidecum să-i adoarmă. N-au cunoscut otrava tăcută și nevăzută a ei, pentru că au fost mereu VII. Și au fost VII tocmai prin CREDINȚA lor nestrămutată în Dumnezeu. Căci neam iubit de EL am fost popor român de azi, popor de CRUCI VII ce nu au vrut nicidecum să moară!